

1489 ¹²/₁₁ 26: Eneste Beh. af F. t. L. om Ydelse af Brændsel til Aldersrentenydere i 1926—27. 1490

hvor lave dens Takster er, maa man, bortset fra al Politik, som Menneske kun ønske, at de gamle faar Brændsel, og at Brændsels-hjælpen bliver saa høj som muligt.

Og naar det ærede Medlems Parti har været inde i Forhandlinger om den principale Aldersrentelov, hvor der oven i Købet var sluttet et Forlig, saa beklager jeg i meget høj Grad, at dette Forlig ikke blev ført ind i Tingene og vedtaget der. For det ærede Medlem har ikke Lov til at ræsonnere paa den Maade, han gør, med Hensyn til Indenrigsministerens Talopgivelser. Det ærede Medlem kan have Ret i, at der for 1927—28 ikke gælder nogen Brændselslov, men alle Forudsætninger, ogsaa da vi var i Forhandling med Venstre sidste Aar, var, at det var Aldersrentelovens Tal, det, Aldersrenteloven kostede, plus Brændselshjælp, der skulde danne Grundlaget for en Revision af Aldersrenteloven. Derfor maa der naturligvis ogsaa i Forhandlingerne i Aar være samme Grundlag: Brændselslovens plus Aldersrentelovens Udgifter skulde være Grundlaget for den nye Aldersrentelov. Jeg tror, at det ærede Medlem, efter at hans Partis Forhandlere er kommet tilbage til Partiet, har fundet denne Vej for at søge at komme væk fra det, man havde opnaaet i det andet høje Ting med Hensyn til det principale Forslag.

Jeg vil meget anbefale at stemme for Brændselsloven. Jeg gør det ud fra den Betragtning, at det er dog bedre end intet, men ellers erkender jeg, at jeg er ikke meget stolt af at komme ud til Befolkningen med de 20 Kr.

Kragh: Udover en Begrundelse af de forskellige Partiers Stilling til det her foreliggende Lovforslag skulde man ikke synes, at der var Anledning til videre Ordskifte. Imidlertid har jo de to ærede Ordførere for det konservative Folkeparti og for Socialdemokratiet ment noget andet, ment, at der paa nærværende Tidspunkt og i Forbindelse med denne Sag er Anledning til at fremsætte nye og lange Rækker af Udtalelser, og dette nøder mig til paa enkelte Punkter at imødegaa det, som de to ærede Ordførere, og navnlig da den socialdemokratiske, har fremsat, ligesom jeg ogsaa saa i denne Forbindelse maa gøre nogle ganske

enkelte Bemærkninger til den højtærede Minister.

Den socialdemokratiske Ordfører, det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, fandt det fornødent, da han forrige Gang havde Ordet, at forsikre det høje Ting om, at ond var han ikke. Om Nødvendigheden af denne Forsikring skal jeg aldeles ikke strides med det ærede Medlem; jeg forstod, at han følte Trang til at fremsætte denne Opfattelse af sig selv, efter at han, da han nu sidst havde Ordet, havde fremsat en Række Insinuationer overfor andre Partiers Ordførere, da Sagen var til Behandling her forrige Gang, og overfor de Motiver, som er bestemmende for os, Insinuationer, som i Virkeligheden selvsagt er os ligegyldige. Enhver vil kunne forstaa, at saaledes som de politiske Forhold ligger i Øjeblikket, kaldes der paa dette høje Tings Medlemmer alle andre Steder fra, og enhver vil ogsaa forstaa, at deres Tilstedeværelse andetsteds er højst fornøden, og det kaster jo et tilstrækkelig skarpt Lys over den Fremgangsmaade, Regeringen følger ved fortsat, efter at Valget er udskrevet, at holde dette Ting samlet.

Det ærede Medlem Hr. Holdgaard har det imidlertid ikke paa den Maade. Det ærede Medlem forsikrede ikke det høje Ting om, at han i hvert Tilfælde ikke havde slette Egenskaber. De gode Egenskaber skinnede ud af det ærede Medlems Ansigt og lyste frem af hans Tale, da han stod heroppe og med en rørende Omhu for Venstre forsikrede os om, at vort Standpunkt i denne Sag vilde ikke finde Paaskønnelse fra Kommunalbestyrelsernes Side, hvad der jo utvivlsomt gjorde det ærede Medlem Hr. Holdgaard meget ondt. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at han skal ikke blive sorgfuld af den Grund. Vor Stilling til denne Sag kan vi fuldt og helt forsvare, og det ærede Medlem kan være ganske sikker paa, at denne Stilling falder sammen med den, som man i et meget stort Antal Kommunalbestyrelser Landet over indtager.

Jeg troede for øvrigt ogsaa, at det ærede Medlem Hr. Holdgaard havde paa-skønnet vor Stilling, thi hvad var det, det ærede Medlem stod her og forsikrede, da vi havde Sagen til anden Behandling, før den oversendtes til Landstinget? Det var